

UZASADNIENIE

K. K. w pozwie z dnia 26 października 2016r. (data wniesienia), skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) S.A w Ł., wniósł o zasądzenie:

1. kwoty 90.000 zł z odsetkami za opóźnienie od dnia 4 lipca 2016r., tytułem zadośćuczynienia,
2. kwoty 4.968 zł z odsetkami jw., tytułem kosztów opieki nad powodem,
3. kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powód podniósł, że w dniu 15 stycznia 2016r. w K. przewrócił się na chodniku położonym przy parkingu osiedlowym z powodu śliskiej, niezasypanej nawierzchni. Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie w należyłym stanie miejsca, w którym doszło do wypadku, jest Spółdzielnia Mieszkaniowa (...), która w dacie zdarzenia była ubezpieczona w zakresie OC w pozwanym Towarzystwie.

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na reklamację powoda w ustawowym terminie, co oznacza, że reklamację uważa się za rozpatrzoną zgodnie z wolą klienta, pomyśli art. 8 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i Rzeczniku Finansowym

Powód, na skutek wypadku, doznał złamania kostki bocznej goleni lewej ze zwknięciem stawu skokowo-goleniowego. Pomimo leczenia, powód nie powrócił do pełnej sprawności. Proces leczenia był bolesny i powód musiał polegać na pomocy i opiece osób trzecich. (pozew k. 2 - 15)

Pozwany w odpowiedzi na pozew (pismo procesowe wniesione w dniu 1 grudnia 2016r.) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany przyznał, że w chwili wypadku udzielał ochrony ubezpieczeniowej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K., przy czym w polisie sumę ubezpieczenia określono na 30.000 zł i ta kwota limitu je odpowiedzialności pozwanego. Podniósł, że przepisy ustawy powołanej w pozwie nie znajdują w sprawie zastosowania, bowiem dotyczą wyłącznie rozpatrywania reklamacji składanych przez klientów podmiotów rynku finansowego, a powód nie jest klientem pozwanego. Pozwany odmówił powodowi przyznania żądanych świadczeń po uzyskaniu stanowiska ubezpieczonego, który zakwestionował wersję zdarzenia przedstawioną przez powoda, a jednocześnie wskazał, że należycie wykonywał swoje zadania.

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2016r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości. (postanowienie k. 80)

Pozwany, poza tym wskazał, że kwota zadośćuczynienia jest wygórowana, zaś roszczenie odszkodowawcze nie zostało udowodnione.

(odpowieź na pozew k. 81 - 85)

Powód w piśmie procesowym z dnia 7 kwietnia 2017r. (data wniesienia) zakwestionował twierdzenia pozwanego w zakresie nieuznania reklamacji i podniósł, że jest osobą uprawnioną do świadczenia z umowy ubezpieczenia, zatem jest klientem podmiotu U rynku finansowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt a ustawy powołanej w pozwie, a z akt sprawy w sposób oczywisty wynika, że pozwany nie wywiązał się z terminów załatwienia sprawy.

(pismo procesowe k. 202 - 204)

Strony przed zamknięciem rozprawy poparły dotychczasowe stanowiska procesowe.

(e-protokół k. 257)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód w dniu 15 stycznia 2016r. w godzinach popołudniowych w pobliżu budynku przy ul. (...) w K. przewrócił się na chodniku na terenie parkingu osiedlowego, znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Upadek powoda spowodowany został poślizgnięciem się na śliskiej, oblodzonej nawierzchni parkingu.

(zeznania świadków: W. T., e-protokół k. 190,

M. R., e-protokół k. 190 – 191,

A. K. (1), e-protokół k. 191, A. K. (2), e-protokół k. 192,

zeznania powoda, e-protokół k. 257)

Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony do szpitala w K.. Rozpoznano złamanie kostki bocznej lewej nogi ze zwichnięciem stawu skokowo-nogowego. Powód przebywał na oddziale ortopedycznym do dnia 23 stycznia 2016r.

(okoliczności niesporne)

Zastosowano leczenie operacyjne. Wykonano otwarte nastawienie zwichnięcia i złamania kostki bocznej, następnie zespolenie metalową płytką profilowaną (...). W. piszczelowo-strzałkowy ustabilizowano pojedynczym wkrętem. Po zabiegu założono unieruchomienie gipsowe udowo-stopowe. Powód otrzymał zalecenia chodzenia przy pomocy dwóch kul bez obciążania chorej kończyny. Po wypisaniu do domu mógł przemieszczać się w ograniczonym zakresie po mieszkaniu. Miał wykonane 40 śródskórnych iniekcji leków przeciwzakrzepowych. Dalsze leczenie było kontynuowane w poradni. Powód zgłosił się do poradni ortopedyczno-urazowej w dniu 2 lutego 2016r. i w tym dniu zdjęto gips. Lekarz po wykonaniu zdjęć RTG skierował powoda do oddziału ortopedyczno-urazowego. Odnotował, że powód ma wyznaczony termin operacji na 4 maja 2016r. Na lewą nogę założono jeszcze na 3 tygodnie szynę gipsową. W czasie pobytu powoda w oddziale w dniu 19 maja 2016r. usunięto wkręt stabilizujący więzozrost piszczelowo-strzałkowy. Powód zaczął chodzić ze stopniowym obciążeniem operowanej kończyny. Od września 2016r. poruszał się już tylko z jedną kulą. Używał jej jeszcze przez okres około jednego miesiąca.

Powód po zdarzeniu odczuwał znaczne dolegliwości bólowe i do sierpnia 2016r. prawie codziennie przyjmował leki przeciwbólowe.

Powód jest kierowcą samochodów ciężarowych. Lekarz orzecznik ZUS w dniu 8 maja 2016r. uznał go za nadal niezdolnego do pracy i przyznał prawo do świadczeń rehabilitacyjnych przez 4 miesiące po upływie 182 dni okresu zasiłkowego.

Powód w dniach 19 sierpnia - 11 września 2016r. przebywał w Oddziale (...) i Prewencji ZUS w P.. Postawiono rozpoznanie: przebyte złamanie kostki bocznej ze zwichnięciem lewego stawu skokowego, leczony operacyjnie z utrzymującym się upośledzeniem sprawności ruchowej, nadciśnienie tętnicze wyrównane. W dniu przyjęcia stwierdzono nieznaczne ograniczenia ruchowe w stawie skokowym. Po zastosowanym leczeniu powoda wypisano z zaleceniami kontynuowania leczenia usprawniającego w miejscu zamieszkania. W razie stwierdzenia konfliktu metalowej płytki miał się zgłosić do oddziału ortopedycznego w celu jej usunięcia. Powoda uznano za zdolnego do pracy.

Powód od listopada 2016r. powrócił do pracy ale zaczął jeździć samochodem-chłodnią. Jest to lżejsza praca; nie wymaga tak znacznej sprawności jak obsługa zwykłego samochodu TIR, gdzie trzeba zająć się mocowaniem ładunku, zakładaniem plandeki itp.

Powód w wyniku wypadku w zakresie narządów ruchu doznał złamania kostki bocznej lewej nogi ze zwichnięciem stawu skokowego, odłamaniem małego fragmentu tylnej krawędzi i kompresyjnym złamaniem obejmującym

całą powierzchnię stawową dalszej nasady lewej kości piszczelowej. Po zastosowanym leczeniu operacyjnym i postępowaniu usprawniającym obecnie pozostają dobrze wygojone blizny, zniekształcenie i niewielkie ograniczenie ruchomości lewego stawu skokowego, zaniki mięśni lewej nogi, zespół bólowy i poczucie pogorszenia sprawności.

Uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek obrażeń doznanych wypadku w zakresie narządów ruchu jest stały i wynosi obecnie 15%. U powoda miał miejsce rozległy uraz okolicy lewego stawu skokowego. Nastąpiło zwichnięcie (całkowite przemieszczenie powierzchni stawowych), wielomiejscowe złamania objęły powierzchnie stawowe wszystkich kości. Po leczeniu operacyjnym pozostaje wyraźne zniekształcenie (inkongruencja – niedopasowanie) powierzchni stawowych kości piszczelowej i skokowej.

Zakres cierpień powoda był znaczny. Nadal odczuwa dolegliwości bólowe w związku z obrażeniami doznanymi na skutek wypadku.

(opinia biegłego lekarza ortopedy A. W. k. 207 – 210, zeznania powoda jw.)

Z punktu widzenia chirurgii plastycznej, powód na skutek wypadku doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % z powodu pooperacyjnej blizny lewego podudzia.

(opinia biegłego lekarza chirurga plastyka T. Z. k. 233 - 235)

Spółdzielnia Mieszkaniowa, na terenie której doszło do wypadku, miała w chwili wypadku zawartą umowę ubezpieczenia OC z pozwanym ubezpieczycielem. Sumę gwarancyjną strony umowy ubezpieczenia określiły na 30.000 zł.

(kopia polisy k. 94 - 96)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w piśmie z dnia 31 maja 2016r., doręczonym w dniu 2 czerwca 2016r. W zgłoszeniu szkody powód nie podał, że zgłasza roszczenia z tytułu umowy ubezpieczenia zawartej przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w K., jako uprawniony z umowy ubezpieczenia.

(zgłoszenie szkody k. 29 – 33, potwierdzenie doręczenia k. 34)

Powód w piśmie pn. „reklamacja” z dnia 5 lipca 2016r., doręczonym w dniu 8 lipca 2016r. nawiązując do zgłoszenia szkody z dnia 31 maja 2016r. oraz podając numer polisy i nazwę ubezpieczonego, wniósł o przyznanie m.in. zadośćuczynienia w wysokości 90.000 zł.

(pismo k. 36, potwierdzenie doręczenia k. 37)

Pozwany dopiero w piśmie z dnia 26 września 2016r. zajął stanowisko, odmawiając powodowi wypłaty zgłoszonych świadczeń.

(pismo k. 42)

Sąd na podstawie art. 217 § 3 KPC oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza z zakresu rehabilitacji medycznej, uznając - w świetle opinii biegłego lekarza ortopedy - że okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadków zgłoszonych przez pozwanego, zgodnie z którymi sprawca szkody dołożył należytej staranności w „zimowym” utrzymaniu miejsca, w którym doszło do wypadku, jako że są one sprzeczne z wersją przedstawioną przez powoda, która koresponduje zeznaniami świadków zgłoszonych przez powoda, z których część to osoby obce dla powoda, nie zainteresowane wynikiem sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady jest usprawiedliwione, aczkolwiek zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowi przepis art 822 § 1 KC, zaś ubezpieczona Spółdzielnia Mieszkaniowa ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 415 i art. 416 KC.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K., wbrew treści art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. 2013. 1399 ze zm.), nie usunęła śniegu ani lodu z chodnika położonego wzdłuż nieruchomości znajdujących się w zasobach Spółdzielni, wskutek czego doszło do wypadku z udziałem powoda, w następstwie którego doznał uszczerbku na zdrowiu.

Odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela sprawcy szkody limituje jednak suma gwarancyjna w wysokości 30.000 zł, która wyznacza górną maksymalną granicę jego odpowiedzialności.

Wbrew wywodom powoda, pozwany był uprawniony (legitymowany) do wykazywania w niniejszym postępowaniu, że powodowi nie przysługuje roszczenie lub roszczenie to przysługuje mu w niższej wysokości, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2018r. w sprawie III CZP 113/17 (Biuletyn SN 2018, Nr 6).

Pogląd odmienny prowadziłby do ograniczenia konstytucyjnego powoda pozwanego do sądu oraz uniemożliwienia mu przedstawienia w toku procesu swoich racji i dowodów zmierzających do ustalenia prawdy materialnej, co nie jest możliwe do zaakceptowania przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę.

Podstawę prawną roszczenia powoda o zadośćuczynienie stanowi przepis art. 445 §1 KC.

Powód, na skutek wypadku, doznał łącznie 17 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, zakres cierpień był znaczny, nadal odczuwa skutki wypadku, zatem przysługuje mu roszczenie, o którym mowa w art. 445 § 1 KC, jednakże z uwagi na określoną w umowie ubezpieczenia sumę gwarancyjną, Sąd zasądził na rzecz powoda jedynie kwotę 30.000 zł, zaś roszczenie ponad tę kwotę, jako bezzasadne, Sąd oddalił. Z tego też powodu oddalono żądanie zasądzenia odszkodowania.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 KC, zaś jaką datę początkową odsetek przyjęto dzień 8 sierpnia 2016r., jako że zgłoszenie szkody z określeniem numeru polisy oraz ubezpieczonego powód określił dopiero w piśmie z dnia 5 lipca 2016r., doręczonym pozwanemu w dniu 8 lipca 2016r. (art. 817 § 1 KC).

W piśmie z dnia 31 maja 2016r. powód nie określił na jakiej podstawie (z jakiego tytułu) dochodzi swoich roszczeń, uniemożliwiając pozwanemu uruchomienie procesu likwidacji szkody.

Żądanie zasądzenia odsetek od daty wcześniejszej, jako bezzasadne, Sąd oddalił.

Określenie sumy gwarancyjnej na 30.000 zł nie oznacza, że odsetki za opóźnienie objęte są ową sumą (por. Marta Łozińska „Wyczerpanie sumy gwarancyjnej, a wypłata odsetek”, www.serwisprawa.pl).

Odsetki za opóźnienie mają charakter stymulujący dłużnika, służą wywarceniu na niego presji, by spełnił świadczenie w terminie, zaś odmienne na stanowisko skutkowałoby tym, że dłużnik „bezkarnie” mógłby opóźniać się ze spełnieniem świadczenia należnego wierzycielowi.

Jeżeli pozwany spełniłby świadczenie w terminie, o którym mowa w art. 817 § 1 KC, nie poniósłby odpowiedzialności w zakresie odsetek.

Powód przegrał sprawę w ok. 69 % i po myśli art. 100 zdanie 1 KPC powinien zwrócić pozwanemu część kosztów zastępstwa procesowego.

Z uwagi na charakter sprawy, na podstawie art. 102 KPC nie obciążono powoda tymi kosztami.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. obciążono pozwanego w 31 %, tj. w stopniu w jakim przegrał sprawę, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obejmującymi opłatę od pozwu, należności świadków oraz wynagrodzenia biegłych.

Z/

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikom stron.